

Älä pelkää

Paleface:
"Kaikki ei ole
aina omissa
käsissä"

Kysyimme
kaupungilla:
**Kenelle
haluaisit
sanoa
"Älä pelkää"?**

**Lasten
pyhäinpäivä
Malmin
hautausmaalla**

**Malmin
seurakunnan
aakkoset**

Malmin seurakunnan
lehti sinulle.

Mitä odotat koronan jälkeiseltä ajalta?

Haastattelut SALLA RANTA

Midia Omar, Malmi

Mikä ilahduttaa nyt?

– Musiikin kuunteleminen ja pienten lasteni kanssa oleminen. Yksi heistä soittaa kitaraa ja toinen opettelee soittamaan huuliharppua.

Kenelle haluaisit sanoa ”Älä pelkää”?

– Lasten ei pitäisi joutua pelkäämään. Lapset kuitenkin joutuvat pelkäämään esimerkiksi Syyriassa, jossa sukuani ja perhettäni asuu sodan keskellä. Joka päivä ei voi kuitenkaan ajatella kaikkein pelottavimpia asioita, tai elämästä tulee liian stressaavaa. Minua auttaa eniten se, kun soitan siskolleni Hollantiin.

Juha Kallio, Viikki

Mitä odotat?

– Odotan, että maailman-tilanne normalisoituisi. Puolitoista vuotta on nyt menty koronan mukaan ja voi olla, ettei siitä päästäkään enää. Mutta sen kanssa opitaan elämään. Nyt kun porukat lähtevät liikkeelle ja matkoille, saa nähdä, tuodaanko Suomeen taudin uusia muotoja tuliaisina.

Mikä ilahduttaa?

– Tässä iässä ilahduttaa se, että lapsilla ja lapsenlapsilla menee hyvin.

Kenelle haluaisit sanoa ”Älä pelkää”?

– Pieni pelko on vain viisautta. Maailmassa on paljon asioita, joita kuuluukin vähän pelätä. Voi kuitenkin olla, että esimerkiksi nuoria jännittää tulevaisuus. Saako esimerkiksi työtä ja tarvitaanko minua, kun koneet tekevät kaiken. Niitä nuori voi joutua miettimään.

Maire Kulmala, Pihlajamäki

Mitä odotat?

– Odotan eniten sitä, että koronapahis saataisiin nitistettyä hengiltä kiusaamasta ihmisiä ja eläimiä.

Mikä ilahduttaa nyt?

– Luonnon värikkyyys, ruska ja vuodenajat, jotka on luotu iloksi ja ihailtavaksi ihmisille. Hautausmaalla esimerkiksi on mukava kävellä, siellä oravat tulevat samalla penkille istumaan.

Kenelle haluaisit sanoa ”Älä pelkää”?

– Kukaan ei säästy elämässään pelottavilta asioilta. Jokaisella on joskus sellainen aika, kun pelottaa. Viesti kuuluu erityisesti sille, joka tuntee kaipaavansa rohkaisua elämän mässä.

Alex Lindholm, Puistola

Mitä odotat?

– Tällä hetkellä ilahduttaa maailman aukeaminen pandemian jälkeen. Odotan sitä, että nuorten toiminta seurakunnassa käynnistyy. Vedän apuohjaajana isostoimintaa ja odotan leirejä ja Veisujen yötä. Silloin lauletaan kirkossa yöllä Nuoren seurakunnan punainen laulukirja yhdessä kannesta kanteen säästyksen kanssa.

Kenelle haluaisit sanoa ”Älä pelkää”?

– Niiden, jotka eivät uskalla sanoa, miltä heistä tuntuu. Jos joku asia ei tunnu itsestä hyvältä, siitä voi olla vaikea puhua. Seurakunnassa voi olla helpompaa puhua myös itsestään ja siitä, miten itse kokee asiat. Se vaatii rentoa tunnelmaa ja luottamusta. Läheisten ja ystävien kanssa puhuminen on tärkeää.

Kirkkoherran vinkit:

1

Armi Aavikko – siinä välissä olin elossa. Kuunnelma nauratti ja itketti. Armi Aavikon hauta löytyy Malmin hautausmaalta korttelista 16.

2

Hautahaku.fi -palvelu auttaa etsinnöissä, jos läheinen on haudattu Helsingin seurakuntayhtymän hautausmaalle.

3

Kirja yöpöydälläni on Astrid Lindgrenin *Veljeni, Leijonamieli*. Upea kirja rohkeudesta, petoksesta ja vastarinnasta.

Jälleennäkemisen riemua hautausmaalla

”Tiesitkö, että Aatamin ja Eevan sukunimi oli Tikka?”, kysyin viisivuotiaana äidiltäni. Olimme hautausmaalla, jossa juoksentelin usein sillä aikaa, kun äiti vaihtoi kuuluisia tuttujensa kanssa. Hautausmaa oli lapselle jännittävä puisto, jonka kivet ruokkivat mielikuvitusta. Pysytellessäni lämpimänä pyhäinpäivän iltana olin löytänyt Tikka-nimisen pariskunnan haudan, ja etunimien perusteella ajattelin, että paratiisin asukkaat oli haudattu tuttuun kirkkomaahan. Äitini yllättyi erityisen paljon siksi, etten ollut aiemmin osannut lukea. Hautausmaalla oli kuitenkin hyvin aikaa tavata kivisiä kirjaimia.

Hautausmaihin liitetään usein pelottavia mielikuvia. Lapsuudessani hautausmaa oli pikemminkin erilainen ulkoilualue, jossa sai vapaasti vaellella. Minulle pappina hautausmaa taas on merkityksellinen paikka, jossa olla ihmisten kanssa heidän elämänsä käännekohtissa ja menetyksen keskellä. Se on myös kaupunkilaisten yhteinen puutarha.

Korona-aikana olen päässyt hautausmaalle entistä useammin, koska on koonnut enemmän perinteiseen tapaan ulos, haudan ympärille. On ollut vaikeaa rajoittaa saattajien määriä. Onneksi tärkeitä perhejuhlia voi taas järjestää vapaammin.

Hautausmaalla kuljeskelu tuo mieleen kuolleita läheisiä, muistoja heistä ja oman elämän rajallisuuden. Istutukset, puut, hautakivet ja hoidetut käytävät muistuttavat rauhallisella tavalla kuolemasta ja menneistä sukupolvista. Hautaamiseen ja hautojen koristeluun liittyvät tavat ovat vanhimpia tunnettuja kulttuurin merkkejä. Pyhäinpäivänä haudoilla käyminen yleistyi Suomessa sodan jälkeen. Menetyksistä seurasi tarve kokoontua jälleennäkemisen toivossa.

Kuva ANTTI RINTALA

Helsingin seurakuntien hautausmaat ovat auki ympäri vuorokauden pyhäinpäivää edeltävästä torstaista maanantai-iltaan saakka. Hautausmaalle on hyvä tuoda pieniäkin lapsia, jotka huomaavat parhaiten mielenkiintoiset yksityiskohdat. Siellä on myös luontevaa pohtia kuolemiseen liittyviä kysymyksiä, joille arjessa voi olla vähän aikaa.

Tänä vuonna hautausmaalle kokoontuminen on tavallistakin suurempi ilo. Pyhäinpäivänä olemme rakentaneet Malmin hautausmaalle elämyksellisen tapahtuman, jonne koko perhe isovanhempineen on tervetullut. Kutsumme kaikenikäiset muistelemaan edesmenneitä rakkaita. Tervetuloa hiljentymään, kävelemään ja nauttimaan pimenevien iltojen tunnelmasta kynttilöiden valoon.

Malmin seurakunnan vs. kirkkoherra
Kaisa Heininen

Paleface pysähtyy usein kuuntelemaan ihmisten tarinoita. Niistä on saanut materiaalia myös lyhytelokuva Malmin ääni. Vaikka artisti saa paljon vihapostia, hän uskoo, että ihmiset kannattaa kohdata kasvokkain.

Teksti SALLA RANTA Kuvat ANTTI RINTALA

Ei ole mitään pelättävää

Karri Miettinen oli seitsemäntoista, kun hän näki lowassa ystävänsä kotona äidin sairaskohauksen. Perhe säikähti pahoin, eikä vain äidin terveyden, vaan perheen talouden puolesta. Sairaalaan heillä ei olisi varaa. lowan mesquaki-intiaanien oli muutenkin syytä pysytellä kaukana virkavallasta, poliiseista ja tietyistä kortteleista.

”Se oli lukiolaiselle vaihto-oppilaalle sosiaalinen herätys. Hiffasin, mitä eri-arvoisuus tarkoittaa. Näin, mitä on amerikkalaisen unelman ja tv-sarjojen kääntöpuolella, ja kulissit romahtivat. Kavereistani osa oli etnisistä vähemmistöistä ja näin myös valkoisen köyhälistön nuorten toivottomia yrityksiä päästä korkeakouluun. lowassa kukoisti avoin rasismi. Ystävät joutui pelkäämään kaduilla”, Miettinen sanoo.

KOKEMUS SAIRAUDESTA HAVAHDUTTI

Vaihto-oppilasvuonna Miettisestä tuli myös Paleface, kalpeanaama. Rap-piireissä suomalaispoika oli väritön.

”Aloin tehdä englanniksi improvisoituja freestyle-riimejä. 1990-luvun puolivälissä valkoinen räppäri oli harvinaisuus. Kannoin nimeä tietoisena väreistä, myös siitä, että teen afroamerikkalaisten musaa ja olen valkoinen.”

Teatteria ja vaihtoehtorockia harastaneesta Miettisestä tuli rap-artisti. Hämeenlinnalaisen perheen keskimäisellä oli tilaa kyseenalaistaa perheen perinteiset arvot.

”Kympin uutisissa näytettiin suomalaisia panssarivaunuja, joilla ajettiin ihmisten päälle. En ollut joukon tuliseluisin vielä silloin, mutta saihan sellaisesta aineksia”, hän sanoo. Pikkukaupunki

oli turvallinen paikka kasvaa, mutta se alkoi ennen pitkää tuntua ahtaalta. ”Muistan kaukokaipuun tunteen, kun juna pyyhälsi ohi”, Miettinen muistelee.

Hän uskoo, että yhteiskunnallisesti häntä on havahduttanut myös lapsena sairastettu harvinainen sairaus, jonka vuoksi hän joutui pyörätuoliin ja odotti hengityskone vierellään, eteneekö tauti keuhkoihin.

”Siitä jäi kokemus, että ihmiset eivät voi valita olosuhteitaan ja lähtökohtiaan. Muistoksi jäi myös ulkopuolisuuden tunne, joka on vahvistanut halua kulkea omaa polkua.”

MALMIN ÄÄNITORVELLE AVAUDUTAAN

Viime vuonna Malmin seurakunta pyysi artistia mukaan kuuntelemaan niitä alueen ääniä, jotka jäävät kirkon työn-

Malmin ääni

Palefacen dokumentaristinen lyhytelokuva *Malmin ääni* on osa Malmin seurakunnan yhteiskunnallista työtä ja diakonian vaikuttamistyötä. Malmin äänen tehtävänä on tuoda esiin koillishelsinkiläisten ääniä, havaita ilmiöitä tai epäkohtia ihmisen arjessa, johon voimme vaikuttaa yhdessä paikallisesti tai yhteiskunnassa. Erityisesti haluamme ratkaista miten saamme syrjäytetyt äänet esiin.

Parin viime vuoden aikana on kerätty aitoja kertomuksia arjen haasteista ja kutsuttu päättäjiä kuulemaan niitä. Koronavuonna seurakunnasta soitettiin tuhansille ja kysyttiin ”mitä kuuluu?” Mitä kuuluu koillinen?-keskusteluja käytiin etänä kuntavaalien alla eri puolilla seurakuntaa.

tekijöidenkin ulottumattomiin. Suunniteltiin asukkaiden työpapaja, jossa syntyisi biisejä siitä, mitä koillishelsinkiläisille kuuluu. Kokoontumisrajoitusten takia biisipaja ei toteutunut. Palefacea kuitenkin pyydettiin tulkiksi, äänitorveksi ja dokumentaristiksi toireille, lähiöihin ja katujuen varjoisimmille puolille. Syntyi musiikkia ja videokuvaa yhdistävä 12-minuuttinen lyhytelokuva Malmin ääni.

Materiaalin kerääminen oli antautumista kohtaamisille. Kuvaaja ja riimitelijä kulkivat lähiöissä ja kuuntelivat, mitä ihmisillä on sanottavaa. Osa tapaamisista oli rankkoja ja jätti pysyvän jäljen.

”Minulle avaudutaan helposti. Tuntui mielekkäältä kulkea varta vasten puhumassa tuntemattomien kanssa, koska olen aina ollut se tyyppi, joka menee matkoillakin kiellettyihin kortteleihin, slummeihin ja kaupungin laiduille. Ihmiset kokevat, että olen helposti lähestyttävä ja kertovat mulle muutenkin elämäntarinoitaan, minne ikinä menen”, Miettinen sanoo. Ylisukupolviset ongelmat ja olosuhteiden vaikutus ihmisiin tulivat esiin vaikuttavalla tavalla, mutta myös yhteisöllisyys ja ihmisten ylpeys kotinurkistaan.

”Kaikilla on unelmia, mutta ihmiset ovat myös kiinni siinä, mitä heillä nyt on ja mitä puuttuu. Ihmisten perustarpeet on samoja kaikkialla, mutta kysymys kuuluu, kuinka paljon asuinympäristö määrittelee meitä. Ne tarinat, joissa joku on päässyt yli isoista haasteista, olivat hienoja. Yhteisöllisyys tulee tarinoista vahvasti läpi. Hyvin konkreettisella tavalla ollaan samassa veneessä. Ehkä miehen voi viedä lähiöstä, muttei lähiötä miehestä”, hän sanoo.

”Ihmisten mahdollisuuksien vahvistaminen kiinnostaa. En pidä sanasta ”syrjäytyä”, koska se kuulostaa siltä, kuin ihmiset aktiivisesti tekisivät sen ratkaisun itse. Kaikki ei aina ole omissa käsissä. Siksi puhun syrjäyttämisestä ja teen yhteistyötä Malmin seurakunnan kanssa, jossa halutaan kohdata kaupungin haasteita ja löytää eriarvoistavia rakenteita.”

Hänet pysäytetään helposti kadulla, ja perhekin on siihen tottunut.

”Monia esiintyviä ihmisiä ahdistaa julkisuus, mua ei. Valitsen aina joukko liikenteen jos voin. Voi olla tosi vieraanuttavaa, jos antaa periksi sille, että haluaisi olla vain rauhassa omassa autossaan”, hän toteaa. Lapsetkin ovat tottuneet siihen, että isän kanssa kulkiessa kuuluu värikkäitä tarinoita.

VIHAPOSTIA SAA ARTISTI, MUTTA LUKEE IHMINEN

Paleface tunnetaan yhteiskunnallisesti kantaaottavista riimeistään. Shangri-lakappale teki hänestä kaikkien tunteman poliittisen räppärin kymmenisen vuotta sitten. Siinä luetellaan railakkaasti hyvinvointivaltiota rapauttaviksi ilmiöiksi

”Ehkä miehen voi viedä lähiöstä, muttei lähiötä miehestä.”

kiistakysymyksiä varomatta muun muassa pikavipit, oikeistopopulismi, asunnottomuus ja päihdehuolto.

”Osuin kai yhteiskunnan kipupisteisiin, laulusta tuli karaokesuosikki ja sitä on siteerattu oppikirjoissa. Tunte mattomat puhuvat kanssani siitä yhä, olen kuullut sen vaikuttaneen jonkun ammatinvalintaan ja jonkun poliittiseen vakaumukseen”, hän sanoo. Samoihin aikoihin alkoi tulla vihapostia ja uhkauksia.

Paleface saa vihapostia viikoittain. Vaikka kohde on artisti, sen lukee myös mies ja ihminen ja perheenisä Karri Miettinen.

”Asiaton palaute, uhkaukset ja solvaukset menee ihon alle, mutta niiden kanssa on tehtävä rauha. Vihan sanoista on päästettävä irti. En vastaa niihin yleensä, enkä lähde käräjöimään. Samat ihmiset lähettävät niitä sinnikkäästi

kuitenkin vuosi toisensa jälkeen. Saan tappouhkauksia, olen maalittamisen kohteena, mutta se ei ole henkilökohdastaista. Olen sopiva hahmo ottamaan vastaan pahaa oloa”, hän pohtii. Palefacea vastaan on järjestetty myös mielenosoitus. Monen vihapostin, banderollin ja kirjoituksen takana on perättömiäkin väitteitä, kuten se, että hän olisi vaatinut Mannerheimin patsaan poistamista.

”Viha on joissakin piireissä kasvanut niin suureksi, että kuva musta ei enää vastaa todellisuutta. Se on pelottavaa, kun irrottaudutaan täysin faktoista. En pysty siihen vaikuttamaan, mitä tapahtuu somessa. Hyvin harvoin viha on tullut fyysisenä vastaan, enimmäkseen se on puskista huutelu”, hän sanoo.

Se, mihin hänen mielestään voi vaikuttaa, on kasvokkain keskustelu.

”Menen sillä asenteella, että hei, mä olen tässä. Koen, että silloin ei ole mitään pelättävää. Kun kohtaa ihmisiä kasvokkain, yleensä ei ole mitään hätää.”

METSÄN PEDOT PYSYVÄT MIELUITEN PIILLOISSAAN

Miettisten mökkisaaren metsästä löytyi kesällä peuran raatoja. Lapset alkoivat pelätä saarella liikkuvaa petoa.

”Yritän opettaa lapsilleni, ettei kannata pelätä. Ilveksestä tai sudesta ei ole havaintoja ja molemmat välttävät mieluiten konfliktia ihmisen kanssa. Ollaan keskusteltu kotona paljon peloista ja niiden ruokkimisesta. Se kuvaa mun ajattelua ja kokemuksia, että pedot pysyvät mieluiten aika kaukana eikä niiden pelossa ole järkevää elää. Lopulta on aika epätodennäköistä, että mitään pahaa tapahtuisi. Vaikka some on täynnä petoja, kun oikeasti tavataan, ei ole mitään pelättävää.”

Kohu ja kritiikki ovat myös merkkejä siitä, että omalla toiminnalla on merkitystä, hän tuumii.

”Voittopuolisesti ihmiset ovat valtavasti positiivisia. Vihapostin lähettäminen on pelkurimaista toimintaa. Keskustelu kasvokkain taas vähentää pelkoa. Kun ei itse pelkää, muutkaan eivät pelkää.” †

Pyhäinpäivänä tapahtuu

Kynttiläkirkot

- **Pyhäinpäivää vietetään seurakunnassa** lauaitaina 6.11. perinteiseen tapaan luke-malla kynttiläkirkkoissa vuoden aikana kuolleiden seurakunta-laisten nimet ja sytyttämällä heille muistokynttilät. Kynttiläkirkkoissa nimet luetaan postinumeroalueittain. (Ks. nettisivuilta tai soittamalla p. 2340 4400.)
- Kynttiläkirkko klo 10 Viikin kirkossa, klo 12 Siltamäen seurakuntakodilla, klo 16 Malmin, Pihlajamäen ja Puistolankirkkoissa sekä klo 18 Malmin kirkossa.
- Pyhäinpäivän messu klo 10 Malmin kirkossa.

Malmin hautausmaa

- Pyhäinpäivän viikonloppuna torstaista maanantaihin 4.-8.11. hautausmaan portit ovat avoinna ympäri vuorokauden – voit tulla vierailulle hautausmaalle silloin kun sinulle sopii.

Musiikkihartaudet

- Pyhäinpäivänä 6.11. puolen tunnin musiikkihartaudet Malmin hautausmaan Isossa kappelissa tasatunnein klo 12–17 ja kappelin edustalla klo 18. Klo 12 ja 13 perinteisiä hengellisiä lauluja, klo 14 ja 15 pyhäinpäivän kantelemusiikkia, klo 16 ja 17 uudempaa pyhäinpäivän musiikkia ja klo 18 musiikkihetki kappelin edustalla. Romano Mission-lauluryhmä.

Kupponen kuumaa ja aikaa keskustelulle

- klo 11–19 tarjolla siunauskappelin edustalla ja lounasravintola Delicatessenissa ilmainen kahvitarjoilu. Samalla sinulla on mahdollisuus keskustella seurakunnan työntekijöiden kanssa. Lounasravintolassa myynnissä lohikeittoa (6 e) ja suolaista purtavaa.

Tuonen tupa -illat

- **Keskustelua ja musiikkia kuolemasta ja elämästä** Malmin kirkolla marraskuussa keskiviikkoisin klo 18. Tule paikan päälle tai katso suorana Malmin seurakunnan Facebookissa, nettisivuilla ja tallenteena myöhemmin. Tuonen tupa -illoissa kuolemaa käsitellään kulttuurin ja kristinuskon näkökulmasta. Alussa asiantuntijan alustus, musiikkia ja keskustelua, loppuksi iltarukous ja iltatee.
- **3.11. Suomalainen kuolema.** Professori Juha Pentikäinen, musiikki Pipa Paljakka.
- **10.11. Mitä Raamattu kertoo elämästä kuoleman jälkeen?** Uuden testamentin tutkija Outi Lehtipuu.
- **17.11. Kulkutaudit ja kuolema historiassa.** Pastori, dosentti Esko M. Laine.

Sururyhmä

on vertaisryhmä läheisensä äskettäin menettäneille. Luotamuksellisessa ilmapiiressä pienryhmässä on hyvä käydä läpi surua, jakaa muistoja ja pohtia omaa jaksamista. Sururyhmät ovat maksuttomia ja kaikille avoimia asuinpaikasta riippumatta. Ryhmän vetäjinä toimivat surutyön ammattilaiset, pappi ja/tai diakoniatyöntekijä.

- **Sururyhmä syksyllä 2021,** 6 krt. Pihlajamäen kirkolla joka toinen tiistai klo 18 alk. 16.11. Ilmoittaudu: sari.hakuri@evl.fi, p. 050 5440 554.
- **Kevään 2022 sururyhmä,** 8 krt Malmin Varustamolla joka toinen tiistai klo 18 alk. 1.2.2022. Ilmoittaudu 24.1. mennessä: anna.korhonen@evl.fi, p. 050 3443 558.

Keskustelutukea elämän eri tilanteissa

Pappi tavattavissa puhelimitse päivittäin klo 9–21, p. 09 2340 4444

Työntekijä tavattavissa Waste and Feast –hävikkiruokaravintolassa Malmin Varustamolla (os. Pekanraitti 16) ke ja to klo 11–13. Tarjolla hävikkiraaka-aineista valmistettua herkullista lounasta arkisin klo 11. Hinta 3–6 e.

Kokemusasiantuntija Johan Ekroth tavattavissa Varustamolla keskiviikkoisin klo 9–15. Johan on koulutettu kokemusasiantuntija, joka on toipunut pitkästä päihderiippuvuudesta. Tule keskustelemaan, jos olet huolissasi omasta tai lähimmäisesi päihteiden käytöstä.

Diakonian ajanvaraus

taloudellisissa kysymyksissä soita ma–to klo 10–11.30, p. 09 2340 4481 tai jätä soittopyyntö, niin otamme sinuun yhteyttä.

Jos toivot kotikäyntiä tai pitempiaikaista tukea itsellesi tai läheisesi ota yhteyttä oman alueesi diakoniatyöntekijöihin:

- **Puistola, Tapuli, Jakomäki** p. 09 2340 4523 tai p. 09 2340 4526
- **Malmi, Pukimäki, Tapanila, Siltamäki** p. 09 2340 4524 ja 09 2340 4528
- **Pihlajamäki, Pihlajisto** p. 09 2340 4530
- **Viikki, Viikimäki** p. 09 2340 4520

1

Lasten pyhäinpäivä Malmiin hautausmaalla

Lasten ja perheiden oma pyhäinpäivän tapahtuma Malmiin hautausmaalla lauantaina 6.11. klo 16–19.

Mitä ihmettä siellä hautausmaalla on? Miksi hautausmaan puut ovat niin isoja? Onko haudassa kylmä? Menikö ukki taivaaseen?

Toivotamme lapset tervetulleiksi olemaan, ihmettelemään ja muistelemaan hautausmaalle. Elämyksellinen tapahtuma käynnistyy Latokartanontorilta, lähellä hautausmaalle johtavaa Viikin alikulkutunnelia. Torilla tulitaiteilijat ja Kaartin soittokunta viitoittavat matkaan hautausmaalle, jonne kuljetaan valotunnelin läpi. Hautausmaalla vaelletaan valoissa ja varjoissa omaan tahtiin enkeleitä bongaten, enkelirasteilla tehdään kivoja tehtäviä. Kynttilän voi käydä sytyttämässä rakkaiden haudalla

Saapumisohjeet:

Vihreä Viikki on suunniteltu autottomaksi. Harkitse, pääsisitkö paikalle Latokartanontorille bussilla (57, 78, 79, 506). Parkkipaikkoja on hyvin rajoitetusti Viikin kirkon vieressä Agronominkadun varrella ja koulun pihalla Agronominkadun päässä. Myös K-Supermarket Viikin pihalla löytyy joitain paikkoja. Parkkipaikkoja löytyy enemmän Malmiin hautausmaan puolelta esimerkiksi Ketokivenkaaren puolelta.

tai muistelupaikalla. Enkeliteltalla voit askarrella ja lähettää terveisiä heille, joita kaipaat. Ota matkaan mukaan taskulamppu tai lyhty, muistelupaikkaa varten hautakynntilä ja tulitikut!

Tarjoamme enkeliteltalla lapsille mehua ja keksejä, aikuiset saavat ilmaisen kupin kuumaa kahvia tai teetä lounasravintola Delicatessenista.

Latokartanontorilla tapahtuu:

- klo 16, 17 ja 18 Kaartin soittokunnan vaskikvintetti Femu Brass band
- klo 16.30, 17.30 ja 18.30 tili-show Belenos Group of Arts
- klo 16–19 Partiolaiset myyvät pientä purtavaa 2 euron hintaan. Myynnissä myös partiolaisten adventtikalentereita 10 e kpl.

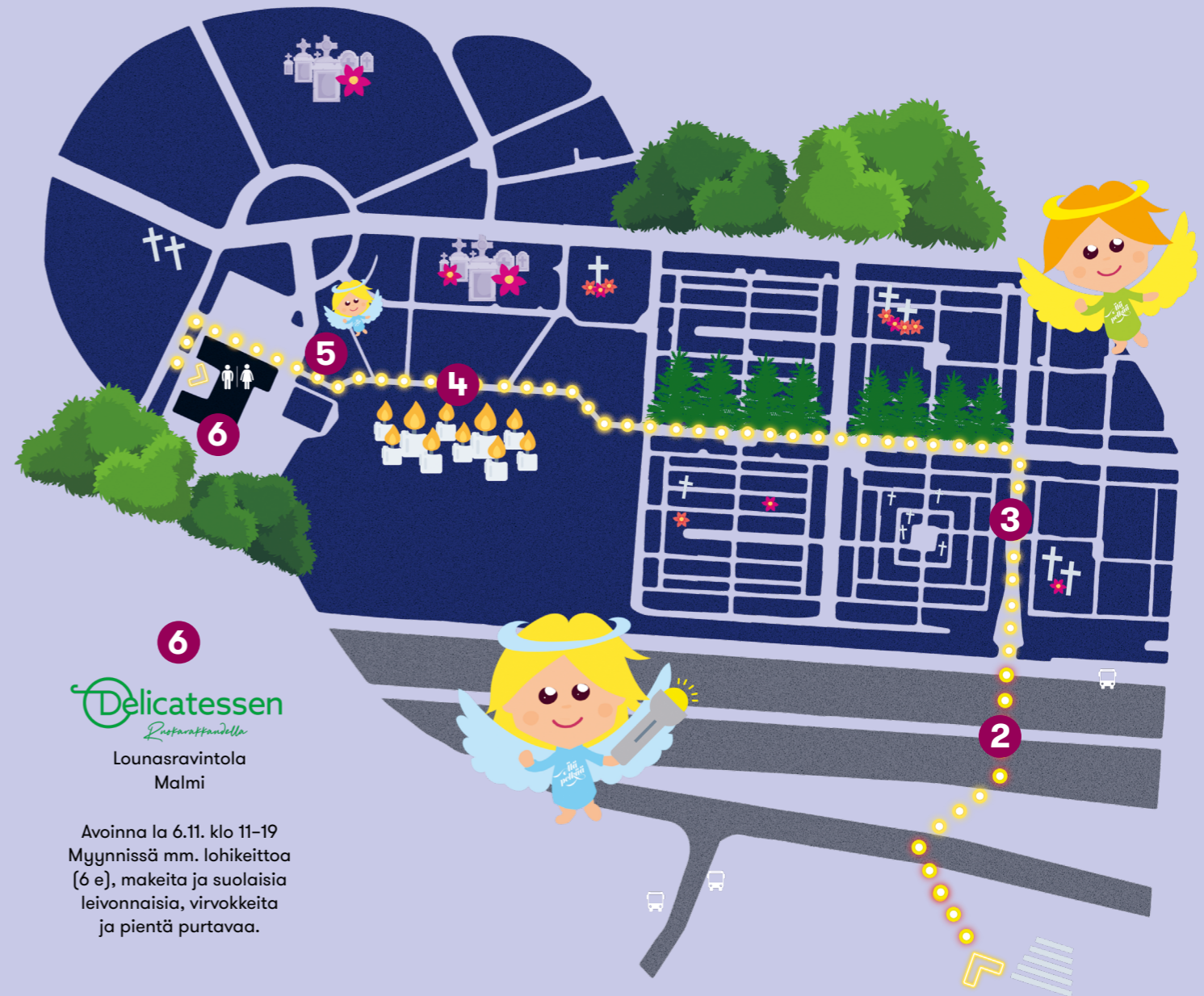
2

3

4

6

Delicatessen
Rustarastimäki
Lounasravintola
Malmi

Avoimena la 6.11. klo 11–19
Myynnissä mm. lohikeittoa (6 e), makeita ja suolaisia leivonnaisia, virvokkeita ja pientä purtavaa.

- 1 Latokartanontori
- 2 Valotunneli
- 3 Enkelirastirata
- 4 Muistelupaikka
- 5 Enkeliteltta
- 6 Lounasravintola Delicatessen

Malmin seurakunnan aakkoset

Ä

Älä pelkää

lukee Raamatussa 365 kertaa – enkelit kertoivat sen paimenille kedolla ja naisille tyhjällä haudalla. ”Älä pelkää” on myös Malmin seurakunnan motto, joka rohkaisee meitä vuoden jokaisena päivänä!

A

Armo on sitä, että kesken-eräisyydestäsi huolimatta joku näkee sinut kauniina ja rakastettavana. Jumala ei luovuta kanssasi silloinkaan, kun itse olet jo luovuttanut. Anna armoa, myös itsellesi.

B

Birgitta on keskiajalla elänyt pyhimys, rohkea nainen, joka uskalsi puuttua kirkon epäkohtiin ja edisti naisten asemaa kirkossa.

C

C-duuri on yleisin sävelasteikko ja monen instrumentin perussävellaji. Kirkossa saa laulaa omalla äänellään, asteikolla tai vierestä. Pian päästään laulamaan Kauneimpia joululauluja.

D

Diakonia muuttaa muotoaan sen mukaan, mitä kulloinkin tarvitaan. Sana diakonia on kreikkaa ja tarkoittaa lähimmäisen palvelemista. Kirkon ja jokaisen kristityn luovuttamaton tehtävä on auttaa ja tukea häntä, joka apua tarvitsee. Apu voi olla hyvinkin konkreettista, kuten ruokaa tai taloudellista tukea. Toisinaan tarvitaan enemmän mahdollisuutta jakaa elämän haasteita yhdessä toisen ihmisen tai yhteisön kanssa. Diakoniasa toimimme jakamattoman ihmisarvon ja oikeudenmukaisuuden puolesta, nostamme ihmisen äänen esiin.

E

Erätauko on uusi tapa käynnistää ja käydä rakentavaa yhteiskunnallista keskustelua. Miltei 50 Malmin seurakunnan työntekijää on koulutettu rakentavan dialogin vetäjiksi. Tänä vuonna luottamuksellisia keskusteluja on käyty eri aiheista jo 30 kpl.

F

Friendship Cafe on rento paikka, joka kokoaa viikottain Pihlajamäen kirkolle eritaustaisia maahan muuttaneita ja suomalaisia yhteen tutustumaan toisiinsa.

G

Gloria in excelsis Deo, lauloivat enkelit jouluyönä latinaksi. Suomeksi se on: ”Kunnia Jumalalle korkeuksissa”.

H

Hoosianna on iloinen hymni, joka soi kirkoissa ensimmäisenä adventtina. Sana hoosianna tarkoittaa ”auta, pelasta”. Tänä vuonna Hoosiannaa lauletaan sunnuntaina 28.11. Hymni on helppo löytää virsikirjasta, sillä se on virsi numero 1.

I

Ihmiskeskeinen seurakunta tehdään yhdessä. Se tarkoittaa kykyä ymmärtää ihmisten tarpeita, arkea ja kuulla sydämen toiveita.

J

Jumala on salattu ja samaan aikaan kaikkialla. Jumala ei ole kaukana vaan lähellä. Jumala on armahtaja eikä ahdistaja. Joka viikko 4-6 jumalanpalvelusta kirkoissamme.

K

Koillis-Helsinki on Malmin seurakunnan aluetta: Ala-Tikkurila, Alppikylä, Fallkulla, Heikinlaakso, Jakomäki, Malmi, Nallmäki, Pihlajamäki, Pihlajisto, Puistola, Pukinmäki, Savela, Siltämäki, Suutarila, Suurmettä, Tapanila, Tapaninkylä, Tapaninvainio, Tapulikaupunki, Tattariharju, Töyrynummi, Viikki, Viikinmäki ja Viikinkaari.

L

Lemmikit ovat myös Luojan luomistekoja ja siksi Hänelle rakkaita ja arvokkaita. Eläinystävämme saavat joulusiunauksen Viikin Latokartanon torilla 8.12. klo 18.

M

Malmin ääni on Malmin seurakunnan asukkaat, koillishelsinkiläiset.

N

Nuoren seurakunnan veisukirja ilmestyi ensimmäisen kerran yli 50 vuotta sitten. Nykyisessä 11. laitoksessa on mukana myös kaksi malmilaisen tekemää veisua.

O

Omatunto on Jumalan ääni ihmisessä. Se auttaa meitä erottamaan hyvän ja pahan, väärän ja oikean ja on siksi oivallinen matkakumppani, jota kannattaa kuunnella.

P

Pappimme on tavattavissa vuoden jokaisena päivänä klo 9-21. Soita, p. 09 2340 4444 (vain pvm-maksu), kun kaipaat juttuseuraa. Puhua voit kaikelta taivaan ja maan väliltä.

Q

Q&A, suomeksi kysymykset ja vastaukset. Virastosta tiedustellaan eniten virkatodistuksia. Seurakuntamme jäsenet saavat virkatodistuksen Helsingin ev.-lut. seurakuntien keskusrekisteristä p. 09 2340 5000, kirkkoon kuulumattomat Digi- ja väestötietovirastosta. Huomioithan, että virkatodistusten toimitusajassa on viivettä – tilaa virkatodistus ajoissa.

R

Ripareille kutsutaan Malmilla vuosittain noin 600 nuorta, isosia on mukana 200.

S

Siunaus on kaiken hyvän toivottamista toiselle.

T

Tule mukaan. Sadat vapaaehtoiset leivänjaossa, keiton keittäjinä, luottamushenkilöinä, isosina, kerhohjaajina, koulutettuina yksinäisen auttajina, saattohoidon vapaaehtoisina, messuavustajina, kuorolaisina ja Yhteisvastuukeräijinä takaavat seurakunnan monipuolisen toiminnan. Vapaaehtoistehtävässä löydät itsestäsi uusia puolia, virkistyt ja tutustut uusiin ihmisiin.

U

Urut, ukulele, kantele, skitta ja saksofoni - seurakunnassa musisoidaan monella eri tyylillä. Joka viikko kuoroissa ja muskareissa satoja osallistujia vauvoista vanhuksiin.

V

Varustamo sijaitsee Malmitalon vieressä Pekanraitilla. Varustamo on kansalaisvaikuttamisen paikka, jossa voimistetaan Malmin erilaisia ääniä, tehdään hyvää – ja syödään yhdessä.

W

Waste and Feast -hävikkiravintolasta Varustamosta saa maittavaa lounasta edulliseen hintaan arkisin klo 11.

X

X merkitsee kartassa aarteen paikan. Malmin seurakunnan aarre on alueen ihmiset.

Y

Yhdenvertainen seurakunta, jossa ovet ovat avoimia kaikille.

Z

Z-sukupolvi eli 1995 jälkeen syntyneet ja 1980-1995 syntyneet millenniaalit eivät kaipaa kirkolta valmiita vastauksia. Nyt kirkossa etsitään uusia tapoja puhua nuorten aikuisten kanssa.

Å

Åbo eli Turku, keskiajalla Suomen kirkollinen keskus. Turun piispa on yhä tänäkin kirkkomme pää eli arkkipiispa.

Ö

Öylätti on ehtoollisleipä. Arkiesti pelkästä vehnäjauhosta ja vedestä leivottava paperinohut leipä edustaa kristittyjen juhla-ateriaa Kristuksen ruumista.

Älä pelkää

Julkaisija

Malmin seurakunta

Lehden toimitus

Anu Merenlahti, Minna Ainoa, Salla Ranta / Malmin srkn viestintä

Ulkoasu

Tuija Tarkiainen / Studio Kiss

Kannen kuva

Antti Rintala

Tekstit

Lehden toimitus, Seurakunnan työntekijät

Kuvat & kuvitukset

Minna Ainoa, Antti Rintala, Mika Savolainen, Lastenkirkko, Canva

Paino

Next Print Oy, Malmi, 2021.

Lehden levikki

66 000 kpl, josta 27 500 kpl Kirkko & kaupunki nro 17-liitteenä seurakunnan jäsenille ja 35 400 kpl osoitteettomana mainospostina Koillis-Helsinkiin.

Osoitelähde

Helsingin seurakuntien jäsentietojärjestelmä

MALMIN SEURAKUNTA KIRKKO HELSINGISSÄ

Kirkkoherranvirasto os. Kunnantie 1. Avoimma ma-pe klo 9-15, ke klo 13-17, p. 09 2340 4400, malmi.srk@evl.fi

www.helsinginseurakunnat.fi/malmi

Olkoon
rakkautesne
vilpitöntä.
Vihatkaa pahaa,
pysykää
kiinni
hyvässä.

Room. 12:9